

Sagen som Helhed fattes under Forhandling.

Finantsministeren (Gstrup): Det blev i Efteraaret opdaget, at Soldkasserer Freiesleben i Randers havde i en Række af Aar opgivet urigtige Beløb paa de Indberetninger, som de kontorholdhavende Embedsmænd hvert Aar skulle indgive om de virkelig afholdte Kontorholdsudgifter, og det blev indrømmet af Bedkommende, at de vare afgivne paa den Maade, for derigjennem at bevirke en Forhøielse af Kontorholdsvedlaget, naar det næste Gang blev fastsat ved Lov. Paa Grund af dette Forhold blev Soldkasserer Freiesleben affødiget, og da Forholdet af Administrationen ansaas for at være af den Vætskaffenhed, at der ikke uden videre kunde tildeles ham Pension efter de almindelige Regler, blev der forelagt et Forslag om ved Lov at give ham en Pension i Genhold til de gjældende Bestemmelser for saadanne Tilfælde. Forslaget gik ud paa, at der skulde tillægges ham en aarlig Pension af 2,200 Kr., og dette Forslag er blevet vedtaget i Folkethinget med den Endring, at Pensionsbeløbet er nedsat til 2,000 Kr. Jeg havde ønsket at kunne have fastholdt det af mig foreslaaede Beløb; men da det ikke er lykkedes, kan jeg kun anbefale Thinget at vedtage Lovforslaget med det Beløb, som nu deri findes.

Da Ingent yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende nogle forandrede Bestemmelser om Helsingørs Lodseri.

Lovforslaget findes i Tillæg C Sp. 293—94).

Marineministeren (Ravn): Ved Helsingørs Lodseri ere Indtægterne i Løbet af mange Aar bleve betydelig mindre, end de tidligere have været. I de senere Aar har denne Nedgang taget stærkt til, og som Følge deraf har der hvert Aar paa Finantsloven været tilstaaet Helsingørs Lodseri en Sum til Hjælp til Fordeling mellem Lodserne. Det har sundet Sted nu i de sidste 6 Aar, og Beløbet har udgjort mellem 12 og 14,000 Kr. om Aaret. Samtidigt med at disse Tilskud første Gang bleve givne, bestemte jeg, at der skulde finde en succesfuld Nedgang af Lodsernes Antal Sted. Det har imidlertid taget lang Tid, saaledes at der i de 6 Aar kun er gaaet 2 Lodser af. Vel ere Forholdene i det sidste Aar bleve noget bedre, men desuagtet er Arbejdet ved Helsingørs Lodseri langtfra svarende til det store Antal Lodser, som der er der, og det er aabenbart, at det vilde være langt at foretrække, i Stedet for at give de Understøttelser man hidtil har givet, at man nu ved paa en Gang at formindste Lodsernes Antal til, hvad der er passende, kunde stasse dem i ethvert Aar den samme Indtægt, som de have havt gjennem disse aarlige Understøttelser. Det er det, som indeholdtes i det foreliggende Forslag, og som alene indeholdtes i Lovforslaget, saaledes som jeg forelagde det i det andet Thing; det gik nemlig da kun ud paa, at Staten skulde overtage Pensioneringen af 11 af Helsingørs Lodser; idet Pensioneringen af Lodser ellers er en Sag, som ikke er Staten vedkommende, da Pensionen udredes af Lodsvæsenet. Da der er foreslaaet 1200 Kr. til hver af Lodserne, vil Beløbet udgjøre 13,200 Kr., det vil altsaa være den samme Sum, som det aarlige Tilskud paa Finantsloven hidtil har udgjort, og dette Tilskud skulde saa naturligvis falde bort. Dette gik Folkethinget ind paa, men det mente tillige, at det vilde være rigtigt at foretage en Forandring i Fordelingen af Parterne for Lodserne i de 3 forskjellige Klasser. Helsingørs Lodser ere nemlig delte i 3 Klasser. Den ene bestaar af faste Lodser, den anden af Reservelodserne og den tredje af de ekstraordinære Lodser. Ved Lovloven af 1879 blev Lønningen fastsat saaledes, at Reservelodserne skulde have halvt mod en fast Lod, og en ekstraordinær Lod en Fjerdedel mod Fastlodser, hvad der maa siges at være en